

NO A LA GUERRA, NO A L' OTAN !!

Girona, 27 de juny de 2022

Quatre mesos després de l'inici de la guerra a Ucraïna, la guerra continua escampant la seva estela de destrucció i mort, l'OTAN i el seu relat continua més fort que mai i l'amenaça de l'ús de l'armament nuclear és més potent encara.

Per això avui dilluns (19h) ens trobem de nou a la Plaça del Vi de Girona, en les trobades dels dilluns que impulsa Girona Vota, per refermar la nostra oposició frontal a la Guerra, a totes les guerres, i a tots els qui les promouen, i en contra de la Cimera de l'OTAN que es fa aquesta setmana a Madrid. Alhora per reivindicar el nostre compromís amb la Pau, amb les polítiques de construcció de la Pau, i amb la llibertat de les persones i dels pobles.

Per això en representació de les entitats de la Coordinadora d'ONG Solidàries, FundiPau i Justícia i Pau llegirem dos manifestos.

NO A LA GUERRA, NO A L'OTAN!!

Les entitats de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme des del primer minut vam condemnar l'agressió militar de Rússia a Ucraïna alhora que vam fer una crida a l'alto el foc i a resoldre el conflicte de manera dialogada. Encara som aquí!!

En aquests mesos els lobbis, els mitjans polítics i mediàtics, estan fent una persistent campanya de pressió per mentalitzar-nos que no hi ha cap altra sortida que incrementar els pressupostos militars, enfortir l'estructura de l'OTAN, fins i tot incorporant països com Finlàndia i Suècia que tradicionalment han estat per a la distensió, empoderant la política de

blocs... i en definitiva deixant que guanyi el relat de la por i la violència. Justament aquesta dinàmica és la que ens ha dut allà on som!! L'home és l'animal que ensopega en la mateixa pedra (dues i milers de vegades)

L'enyorat Arcadi Oliveres ja ens feia fixar que just en el període de fal·laç distensió per la desaparició de la Unió Soviètica a inicis dels 90, no solament no es va reduir el pressupost militar sinó que en aquestes darreres dècades el pressupost global s'ha doblat, d'un escandalós bilió de dòlars, a superar un esgarriós dos bilions de dòlars, més en el període de Guerra Freda. I per acabar-ho d'adobar l'OTAN està demanant als seus estats membres que incrementin la seva contribució a un 2% del PIB.

El nostre estat, que tots coneixem prou bé, que incompleix sistemàticament els seus compromisos, ves per on, aquest el pensa complir. Això fa que Espanya pensi dedicar un 0,5% més del PIB a despeses militars i no al pressupost sanitari, educatiu o d'infraestructures, per exemple. Anunciar que s'arribarà a un 2% del PIB, pot semblar un percentatge aparentment petit, però és un salt astronòmic en despesa de defensa. Estem parlant d'un increment del 25%. Això representa que si la renda per càpita de cada català és de 27.812 euros/any, se'n dedicaran **556,24 euros per cada persona** (nens, aturats i persones grans incloses) a les despeses militars.

Després diran que no hi ha diners per la sanitat, l'educació, les pensions i la lluita contra l'emergència climàtica. I sobre tenen la barra d'organitzar i acollir una cimera de la OTAN a Madrid per reafirmar tot aquest estat de coses.

L'OTAN és un dels majors impulsors de la cursa armamentista mundial. I a més, com han dit els nostres companys, al no descartar l'ús de les armes nuclears, és un obstacle per a impulsar un Tractat Internacional per a prohibir i destruir de forma controlada tot l'arsenal mundial d'armes de destrucció massiva (ABQ) . Espanya a més de no haver signat encara el TPN, és el setè país productor d'armament a escala mundial, pel que la cursa armamentista el beneficia econòmicament.

L'OTAN és un sistema de seguretat multinacional que actua a l'escenari internacional infringint el mandat explícit de la Carta de les Nacions Unides. Amb el que la converteix en una amenaça per la pau, com ha demostrat en múltiples ocasions a l'antiga Iugoslàvia, Irak, Líbia o l'Afganistan, on han

generat una gran desestabilització destrucció i retrocés en l'exercici dels drets socials i humans de les persones en les zones intervingudes.

A més els exèrcits i l'OTAN són una greu amenaça mediambiental. La Cimera de caps d'Estat i de Govern a celebrar els dies 29 i 30 de juny a Madrid pretén dur a terme una nova refundació. El 2021 l'OTAN va aprovar el Pla d'Acció per a la seguretat i el canvi climàtic. Els països de l'OTAN, conscients del repte que suposa la crisi climàtica es preparen per a apropiarse de les darreres fonts de petroli i gas i dels recursos energètics necessaris per a afrontar el col·lapse energètic i donar una resposta militaritzada a les migracions climàtiques, convertint el nord en una fortalesa. Sense anar més lluny ho acabem de contemplar de forma escruixidora a la tanca de Melilla.

Necessitem avançar vers el final de l'intervencionisme militar, cap a models de justícia social, cap a la justícia climàtica i cap a un sistema de seguretat desmilitaritzada, fonamentada en la prevenció diplomàtica i pacífica dels conflictes, la multilateralitat i el compliment de la Carta de les Nacions Unides.

Volem que les despeses militars es dediquin a la salut, educació, habitatge, ... la sostenibilitat i la igualtat. Aquesta és la seguretat que necessitem!! Un canvi de paradigma que posi al centre la vida contra les polítiques que prioritzen l'armament i les bases de l'OTAN en detriment de la igualtat i la cura de la vida.

Per això diem:

NO A LA GUERRA, ALTO EL FOC IMMEDIAT

NO A LA CURSA D'ARMAMENTS

NO A LA OTAN!!

Manifest

Cap a un món lliure d'armes nuclears

Per si ens n'havíem oblidat, la guerra a Ucraïna ha posat de relleu l'existència d'armes nuclears. En concret, són més de 13.000 en mans de nou països que, lluny de desarmar-se, inverteixen en programes de modernització dels seus arsenals.

Una autèntica amenaça global i permanent per a la humanitat i el planeta. Encara més en un context internacional de tensions, d'emergència climàtica i d'amenaques a la ciberseguretat.

La pandèmia de la covid-19 ha fet encara més evident que la seguretat humana no la proporciona l'armamentisme sinó la inversió en la salut i la cura de les persones, en la seva educació i benestar, en la justícia social i en el compliment dels drets humans de tota la població.

Per tot això, veiem amb esperança com la societat civil global, a través de la Campanya Internacional per a l'Abolició de les Armes Nuclears, va aconseguir que el 2017 les Nacions Unides aprovessin el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears. Un instrument que va entrar en vigor el 22 de gener del 2021.

Malgrat que 86 estats ja han signat el tractat i 60 l'han ratificat, els països amb armes nuclears i els membres de l'OTAN —entre els quals Espanya— no el reconeixen i cal que ho facin per poder avançar de manera seriosa cap a l'abolició total d'aquestes armes de destrucció massiva.

Com a persones i entitats preocupades per la pau, el planeta i el futur de la humanitat volem sumar la nostra veu a la crida del secretari general de les Nacions Unides, la Creu Roja Internacional, la Campanya ICAN i

diverses entitats i persones d'arreu del món per avançar cap a l'eliminació definitiva de l'amenaça que representen les armes nuclears.

Per tot plegat, demanem al Govern espanyol:

. Que escolti la veu de la ciutadania (el 89% de la població està a favor que l'Estat se sumi al TPN) i s'adhereixi al Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears.

. Que, tal com fan Alemanya, Finlàndia, Noruega, Suècia i Suïssa, participi com a observador en les properes Conferències d'Estats Membres del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears que tinguin lloc en el futur.

Afrontem reptes majúsculs i, més que mai, calen decisions valentes i compromeses.

Barcelona, juny del 2022

Persones signants:

- Santiago Alba Rico, filòsof
- Oriol Amat, rector de la Universitat Pompeu Fabra (UPF)
- Jaume Bertranpetit, catedràtic del Departament de Ciències Experimentals de la UPF
- Pepe Beúnza, pioner de l'objecció de consciència a Espanya
- Rosa Maria Calaf, periodista i corresponsal internacional
- Jordi Camí, director del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona (PRBB)
- Manel Estallé, director de l'Institut de Recerca contra la Leucèmia Josep Carreras
- David Fernández, periodista i activista
- Javier Gallego Garrido, periodista
- Marina Garcés, filòsofa
- Caterina Garcia, catedràtica de Relacions Internacionals a la UPF
- Itziar González Virós, arquitecta i urbanista

- Xavier Graset, periodista
- Joan Guàrdia, rector de la Universitat de Barcelona (UB)
- Yayo Herrero, portavoz del Foro de Transiciones
- Liborio Hierro, catedràtic emèrit Filosofia del Dret Universidad Autónoma de Madrid (UAM)
- Daniel Innerarity, filòsof
- Jacint Jordana, director de l'Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI)
- Edu Madina, soci d'estratègia de Harmon
- Joan Majó, enginyer i exministre
- José Luis Martí, professor de Filosofia del Dret i Política a la UPF
- Josep Mayoral, fundador de la secció europea de la Xarxa d'Alcaldes i Alcaldesses per la Pau
- Cristina Monge, professora de Ciència Política a la UNED
- Rosa Montero, escriptora
- Jaume Padrós, president del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya
- Eva Piquer, escriptora i periodista cultural
- Josep Ramoneda, filòsof i director de l'Escola Europea d'Humanitats
- Jorge Riechmann, professor de Filosofia a la Universitat Autònoma de Madrid (UAM)
- Emma Riverola, escriptora i periodista
- Olga Rodríguez, periodista i escriptora
- Alberto San Juan, actor
- Gervasio Sánchez, fotògraf i periodista
- Ignacio Sánchez-Cuenca, professor de Ciència Política a la Universitat Carlos III de Madrid
- Toni Soler, periodista
- Elena Valenciano, presidenta de la Fundación Mujeres
- Rafa Vilasanjuan, periodista